

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

วันตัดสินชาติไทยจะล่มจมหรือเจริญรุ่งเรือง

สถานีวิทยุกระจายเสียงออกอุตรา ๘ สถานี อันนี้เป็นความสมัครใจของทางสถานีเองนะ เราธรรมดาไม่ได้มีการขอร้องแต่อย่างใดแต่ไหนแต่ไรมา สถานีอะไรที่เป็นสถานีประจำมาตั้ง ๑๐ กว่าปีแล้วนะ ดูว่าออกเป็นประจำทุกเช้า ๆ เราพูดอยู่ศาลาวัดป่าบ้านตาดเขาก็ออกสถานีอุตรา นั้นละสถานีแรก นี่เป็นพื้นมาตลอด ๑๐ กว่าปีว่ากันเถอะ เขาออกอยู่เป็นประจำ ๆ แล้วเดี๋ยวทางโน้นขอมาทางนี้ขอมา ทางสถานีวิทยุนี้เลยทั่ว สถานีอุตรา ๘ สถานีนี้ออกหมดทุกสถานี เป็นแต่เพียงว่าไม่ซ้ำเวลากัน อันนั้นดูว่ารัศมีมันถึง ๓๐๐ กิโลเมตรหรือว่าไม (ครับผม ๘-๙ จังหวัดอีสานได้รับหมด รวมทั้งประเทศลาวด้วย) เออ ทางประเทศลาวได้รับ คือทางประเทศลาวนั้นใกล้กว่าในภาคอีสานของเราบางจังหวัดเสียอีก ทางประเทศลาว ก็เขาติดกับหนองคาย

เหตุที่จะทราบก็คือ เขามานิมนต์เราไปแสดงธรรมที่เวียงจันทน์ ดูลักษณะท่าที่ดูลักษณะที่อาจจะเป็นผู้ใหญ่ แต่เป็นผู้หญิง ดูลักษณะท่าทางดี สมควร รู้สึกว่าถ้าพูดให้ถนัดทางศาสนาก็เรียกว่าเป็นผู้มีวาสนาอยู่ เราดูมีลักษณะแปลก ๆ เขาตั้งหน้ามาจากโน้น นำที่เขาคือเป็นผู้ใหญ่อยู่เหมือนกันนะ ทำราชการอยู่ในเวียงจันทน์ เขามาหาเราหลายคน ครั้นเวลามาแล้วเขาขอนิมนต์เราไปเทศน์ที่เวียงจันทน์ แล้วทำไมอยู่ ๆ มาหากันแล้วจะมานิมนต์ไปเทศน์ที่เวียงจันทน์ เคยมาแล้วหรือ เขาบอกเขาไม่เคยมา แล้วรู้ได้ยังไงถึงนิมนต์ไปเทศน์ที่เวียงจันทน์ บอกว่าเขาดูทีวีทุกวัน เท่านั้นหมดเดียวเราหงายเลย เขาว่าเขาดูทีวีทุกวัน ทางประเทศลาวดูกันทั้งนั้นเรื่องของหลวงพ่อก่อน เขาว่าอย่างนี้จะ

จึงได้รู้เรื่อง โอ๊ย เขาดูเรามาตั้งแต่เมื่อไร แล้วอยู่ ๆ เราไปถามแบบลับตาถามทราบได้ยังไงถึงได้มาหา พอเขาพูดว่าเขาดูทีวีทุกวัน เราหงายเลย หมดเดียวอยู่ ขอให้เราพิจารณาเสียก่อนเราก็อ้างนั้นนะ ให้พิจารณาเสียก่อน เวลานี้หลวงตากำลังภาระมากทางประเทศไทย เรียกว่าแบกหมดทั้งประเทศก็ได้ เราก็บอกอย่างนี้ แล้วก็คอยดูกันตามทีวีก็แล้วกันนะเราก็อ้างให้ฟังไปดูไปอย่างนั้นแหละ เท่ากับเมืองไทยทั้งหลายนั่นเองไม่ได้ผิดกันแหละ ยิ่งใกล้กว่าเมืองไทยของเราต่างจังหวัดซึ่งอยู่ห่างไกลจากหลวงตากด้วยซ้ำ เราว่าอย่างนี้ เขามานิมนต์ให้ไป เขาบอกว่าประเทศลาวเขาดูทีวีเรานี้ตลอดหมดเลยว้างั้น ก็เขาเป็นลูกชาวพุทธ เนื้อหนังแห่งชาติไทยของเราทั้งนั้นแหละ

พูดเสียถึงเวลาจะพูดบ้าง เราก็ดูพงศาวดารดูประวัติศาสตร์ของเรามาเหมือนกัน ออกมาจากเมืองนั้นเมืองนี้จากประเทศจีนโน้น ยิ่งพ่อแม่ครูจารย์มัน โอ๊ย เก่งมากนะ เรื่องประวัติศาสตร์เก่ง ท่านคุยกับท่านอะไร คุณหลวงนิวาทหรือไง โถ เวลาพูดต่าง

คนต่างรู้ประวัติศาสตร์ด้วยกันชัดเจน นำพียงนะ หลวงปู่มั่นท่านพูดถึงเรื่องประวัติศาสตร์ เราก็ได้ดูบ้างแต่ไม่กว้างขวางมากมายนัก หากพอจับใจความ ๆ ได้ว่า ทั้งหมดเรานี้ที่มาอยู่เป็นประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศอะไรที่ใกล้เคียงเหล่านี้ ต้นตอจริง ๆ ออกมาจากกอเดียวกัน จะเป็นที่ไหนก็เป็นกอเดียวกันทั้งนั้น ครั้นเวลาออกมาก็มาแตกมาแยก ก็ต้องมีหัวหน้าเป็นธรรมดา ตั้งแต่ครอบครัวก็ยังมีหัวหน้าครอบครัว ๆ หัวหน้าหมู่บ้าน หัวหน้าตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นหัวหน้า ๆ ไปเรื่อยมา

ที่นี้เวลามาแล้วก็แยกทางโน้น อันนี้แยกไปทางนั้น เราจำไม่ได้ จำได้แต่ว่าแยกไปทางนั้นก็ยังมีหัวหน้า ๆ เรียกว่าจากกอเดียวกัน มาจากเมืองจีน เป็นเมืองอะไรน้ำ มาเป็นระยะ ๆ แยกกันไป ลงไปทางภาคไหน ๆ เราพอlovak ๆ เท่านั้น อย่างนี้ละมันจำไม่ได้ แต่จำได้ที่แม่นยำก็คือว่าออกมาจากกอเดียวกันทั้งหมดพวกนี้ ทางภาคเหนือภาคไหน ไทยใหญ่ ไทยน้อยอะไร แยกออกไป ที่นี้ต่างคนก็ต่างเป็นหัวหน้า นี้ละที่จะมาแยกกันเป็นนั่นเป็นนี่ หัวหน้าตัวสำคัญทำให้บริษัทบริวารแตกแยกกัน ให้ระส่ำระสาย อันนี้ก็หัวหน้ามาทะเลาะกันละซี ทะเลาะก็เกิดรบกัน รบกันก็ว่าคนนั้นแพ้ คนนี้ชนะ แบ่งฝักแบ่งฝ่ายแบ่งพรรคแบ่งพวก แบ่งอันนั้นเป็นนั่น อันนี้เป็นนี่ อันนี้เป็นไทย อันนั้นเป็นลาว อันนั้นเป็นนั่นเป็นนี่ไป มาจากกอเดียวกันพวกบ้าเราอยากว่าฉัน เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สนใจนะ

ถ้าพูดถึงเรื่องทางโลกเราก็ดูประวัติศาสตร์มาพอสมควร ต้นตอจริง ๆ ออกจากกอเดียวกันหมด แตกแขนงออกไป ๆ แล้วผู้ใหญ่หัวหน้า ๆ ไม่ลงรอยกันทะเลาะกันรบกันฆ่าฟันรันแทงกัน ก็เรียกว่าคนนั้นแพ้คนนี้ชนะ เลยกเป็นพรรคเป็นฝ่าย ทำให้ลูกน้องทั้งหลายที่เป็นบริษัทบริวารเสียไปหมดเลย ผู้ใหญ่เพียงคนสองคนเท่านั้นไม่ได้มากทำให้แตกให้แยก ไม่ใช่ใครที่ไหน สำคัญอยู่ที่ผู้ใหญ่ นะ ถ้าผู้ใหญ่ดีก็ดี ถ้าผู้ใหญ่เสียคนเดียวนี้ ทำให้บริษัทบริวารเสียไปตาม ๆ กันหมดเลย แล้วแยกแตกเป็นฝักเป็นฝ่าย แม้ในบ้านเมืองเดียวกันก็แตกกันอยู่อย่างนั้นจะว่าไง เพราะหัวหน้าละตัวสำคัญ

เพราะฉะนั้นจึงให้พากันคัดเลือกให้ดีนะ อันนี้เราสอนเน้นหนัก เอาธรรมมาสอน เราไม่ได้สอนโลก ๆ เพื่อแพ้เพื่อชนะกับผู้ใดนะ ธรรมไม่มีคำว่าแพ้ ไม่มีคำว่าชนะ คำว่าได้ว่าเสียไม่มี เป็นธรรมล้วน ๆ เลิศเลอเหนือโลกเหนือสงสารทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว จึงนำมาสอนโลก พวกเรานี้พวกโลกคือพวกถึงขยะ ท่านมาสอนเรา จึงพูดได้ทุกอย่างตามเรื่องอรรถเรื่องธรรมที่เป็นความถูกต้องแม่นยำแล้ว ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เป็นยังงี้ก็ว่าไปตามเรื่อง อย่างนั้นจึงเรียกว่าธรรม ตายใจได้ ให้ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติเพื่อความ เป็นธรรมได้ยึดหลักที่ท่านสอนไว้นั้นมาเป็นคติเครื่องเตือนใจ ไม่ว่าจะประกอบ

หน้าที่การงานทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนย่อย ส่วนใหญ่ ส่วนรวม จนกระทั่งประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าต่างคนต่างมีธรรมมีธรรมในใจแล้ว คนเราไม่ค่อยทะเลาะกันง่าย ๆ นะ

อันนี้มันไม่มี พวกข้าศึกศัตรูมันอยู่ในใจ ตัวนั้นละตัวทำลาย ครั้นกระจายออกมากก็ทำลายตัวเองแล้วก็ทำลายสังคม ตลอดชาติบ้านเมืองให้แหลกเหลวไปตาม ๆ กันหมดเลย สำคัญกับหัวหน้านะ เพราะฉะนั้นการหาหัวหน้านี่ขอให้พี่น้องทั้งหลายหาหัวหน้าที่เป็นธรรมในใจนะ หัวหน้าที่มีธรรมในใจจะมีความเมตตาสงสาร มีจิตใจอันกว้างขวาง ไม่เห็นแก่ตนคนเดียว นี่ละธรรม คำว่าธรรมมีอยู่ที่ไหน จิตใจจะชุ่มเย็น มีธรรมแล้วก็ชุ่มเย็น แล้วมองหน้ามองหลังมองใกล้มองไกล มองกว้างมองแคบมองไป นี่เรียกว่าธรรม ธรรมเป็นอย่างนั้น

ถ้ากิเลสไม่มองนะ ตรงกันข้าม สวนทางกันเลยร้อยเปอร์เซ็นต์ สวนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ไปเลยเทียว เพราะฉะนั้นกิเลสไปไหนจึงขัดจึงแย้ง จึงกีดจางไปทุกสิ่งทุกอย่าง พอเตะ-เตะ พอถีบ-ถีบ พอยัน-ยัน พอโค่น-โค่น พอล้ม-ล้ม นี่กิเลส อย่างนี้ละ มันไม่ได้เอาของดีของดี คือเพื่อมันเพื่ออีกิเลส ๆ ใครเป็นตัวกิเลสแบบเดียวกันก็เข้ากันได้ รวมกำลังวังชา ออกมาตีพวกที่มีธรรมมีธรรมให้เดือดร้อนวุ่นวายไปหมด อย่างนั้นนะกิเลส ถ้าธรรมแล้วไปที่ไหนแม้จะเป็นของ เช่นอย่างเสื้อผ้าของเราเนี่ยมันขาดมันหลุดมันล้วย เอามาติดมาต่อมาปะมาซุน ใช้ไปได้หลายวันหลายคืนนะ

ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้ว โอ้ย ไม่เอา ใช้วันหนึ่งสองวันนี้ไม่เอา มันเก่าแล้ว ไปหาใหม่มา ใช้วันหนึ่งสองวันแล้วไปหาใหม่มา ไปหากวาดเอามา ในห้องของคนคนเดียวจนจะหาที่นอนไม่ได้ ดีไม่ดีในส้วมในถ่านมันก็จะเอาเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวไปไว้เต็มห้องเต็มถ่าน สุดท้ายหาที่ซึ่ไม่ได้ ฟาดซึ่ราดเสื่อราดผ้าไปหมด พวกนี้พวกกิเลส กินไม่อิ่มกินไม่พอ ได้เท่าไรยังถึยยังยันหาเรื่อย หากินเรื่อย มันอยู่บนหัวใจคน หัวใจคนเมื่อมันเกี่ยวกับผู้กับคน มันก็ไปหากว่านผู้คนเข้ามาเป็นบริษัทบริวาร เหยียบย่ำทำลายคนอื่นไปเรื่อย ๆ พวกนี้พวกทำลายชาติทำลายศาสนา

ศาสนาถือว่าเป็นคำสอนที่ถูกต้องดีงาม มันไม่ได้สนใจ มันเหยียบย่ำทำลายไปพวกนี้ จึงเรียกว่าพวกทำลาย ถ้ากิเลสไปที่ไหนทำลายที่นั่น ไม่ได้มีความชุ่มเย็น เพราะฉะนั้นจึงต้องหาคนดี เราซึ่ก็ตามเราก็อยากเกาะคนดี คนโง่ก็ต้องอาศัยคนฉลาด คนฉลาดที่เป็นอรรถเป็นธรรมนะ ถ้าคนฉลาดเป็นอรรถเป็นธรรมแล้วคนนั้นละจะพาก้าวพาเดินพาถูพาไถ แล้วพวกบริษัทบริวารก็ค่อยเป็นไปตามนั้น ๆ ก็ค่อยชุ่มเย็นกันขึ้น ๆ นี่ธรรมไปที่ไหนค่อยชุ่มค่อยเย็น คือหมายความว่า การประสาน การซ่อมแซม การบำรุง การรักษานี้คือธรรม

แต่เรื่องของกิเลส มีแต่การถือการยึดการเกาะการโค่นการล้มตลอดไปเลย ไปที่ไหนตะไปทำลายไป ไปที่ไหนต้องยกตัวดีเสมอ เหยียบย่ำทำลายคนอื่นไปในขณะเดียวกันนี่คือกิเลส กิเลสมันชอบยอ ชอบอำนาจบาตรหลวง ขอให้ได้อำนาจมา เป็นอันว่าพอใจของกิเลส มันจะเหยียบหัวใครก็ตามไม่ได้สนใจนะเรื่องของกิเลสนี้ เอาเหล็กไปหมด ๆ นั้นท่านว่ากิเลส ถ้าธรรมแล้วไม่ตะ คิดดูซิอย่างพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ แม้แต่สัตว์อยู่ในครรภ์ไม่ให้ตะไม่ให้ทำลายกันเลย ท่านให้สิทธิ์เสมอกันหมด ชีวิตความเป็นอยู่ของใครต่อใคร ใครรักใครสงวน ไม่อยากให้ผู้หนึ่งผู้ใดมาตะต้องทำลายได้ เมื่อเอาหัวใจของตัวคิดอย่างนั้น หัวใจของเขาเป็นอย่างเดียวกัน ประสานกันแล้วทำกันไม่ลง มีแต่ความเมตตาสงสารและเห็นอกเห็นใจกัน นี่เรียกว่าธรรม ธรรมเป็นอย่างนี้นะ

นี่เราก็ได้พยายามมานำพี่น้องทั้งหลาย โดยเอาพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่เอกอุในสามแดนโลกธาตุนี้ ไม่มีศาสนาใดเหมือนพุทธศาสนาเลย การพูดทั้งนี้เราไม่ได้เหยียบย่ำทำลายศาสนาใด คือยกเอาหลักความจริงมายืนยันกันเลย ศาสนาทั้งหลายนี้เป็นศาสนาของคนมีกิเลสเป็นเจ้าของศาสนา ย่อมมีความผิดพลาดลุ่ม ๆ คลำ ๆ ผิดบ้าง ถูกบ้าง ผลสุดท้ายก็ไม่พ้นที่จะมาเข้าตัวของเจ้าของศาสนานั้นแล แต่พุทธศาสนาไม่เป็นอย่างนั้น เสมอไปเลย เรียกว่าให้ความเสมอภาค ไม่มีเหยียบย่ำทำลายใครผู้ใดเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสแล้วด้วย

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์เป็นผู้สิ้นกิเลสทั้งนั้น เป็นศาสนาที่ทรงความรู้แจ้งแทงทะลุไปหมด ความรู้ความเห็นพระญาณหยั่งทราบเหมือนกันหมดเลย เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าทั้งหลายจึงไม่เคยค้ำกันนะ เรื่องบาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ตลอดเปรตผีต่าง ๆ นี่มีมากี่กัปกี่กัลป์ แล้วพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาก็ไม่ปรากฏว่ามีองค์ใดที่มาลบล้างสิ่งเหล่านี้ว่าไม่มี ไม่เคยมี องค์ใดมาก็มาเห็นอย่างเดียวกัน เพราะตรัสรู้ขึ้นมาหลังจากสิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้ว เมื่อตรัสรู้ขึ้นมาก็มาเห็นสิ่งเหล่านี้เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้แล้วก็มีทั้งดีทั้งชั่ว มีประเภทใด รูปลักษณะยังงี้ ให้ความสุขความทุกข์ให้คุณให้โทษอย่างไรบ้าง ท่านก็เห็นตามนั้น ๆ เมื่อรู้ตามนั้นแล้วนำสิ่งเหล่านั้นมาแสดงให้โลกรู้ได้เห็นและเข้าใจ เพราะโลกหูหนวกตาบอดไม่รู้

สิ่งใดที่ควรหลีกเลี่ยงให้หลีกเลี่ยงเสียอย่าทำ ถ้าทำแล้วก็คือทำลายเจ้าของนั้นแหละ จะทำมากทำน้อยก็เรียกว่าทำลายเจ้าของ ภาษาศาสนาก็เรียกว่าทำบาป ทำบุญคือทำความดี บุญคือความสุข บาปคือความทุกข์ แผลออกแล้ว ผลของมันเป็นทุกข์ทุกข์มากทุกข์น้อยแล้วแต่บาปมีมากมีน้อย สุขมากสุขน้อยแล้วแต่บุญมีมากมีน้อย บอกว่ามีเหมือนกันหมด นรกสวรรค์ทุกอย่างไม่มีอะไรที่จะลบกันเลยนะ ว่าพระพุทธ

เจ้าองค์นี้ตรัสอย่างนั้นอย่างนี้ องค์นี้มาตรัสอย่างนี้ ไม่เคยมี ในตำรับตำราบอกเป็นเสียงเดียวกันหมด เพราะท่านรู้อย่างเดียวกัน

เนื่องจากสิ่งเหล่านั้นมีอยู่ตั้งเดิมก่อนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ พอตัสรู้มาแล้วก็มาเห็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ตั้งเดิมนั้นแหละ แล้วก็นำอันนี้มาสอนโลก พระพุทธเจ้าของเราทุก ๆ พระองค์จึงเป็น โลกวิทู คือรู้แจ้งทั้งโลกนอก ตลอดภายนอก เห็นหมดรู้หมด ภายในพระทัยก็สว่างจ้าไปหมด จึงเรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งทั้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง ควรแก่ความเป็นศาสดาที่มาสอนธรรมแก่โลกมีตบอดนี้อย่างแท้จริง

นี่เราได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ในเมืองไทยของเรานี้เรียกว่าเป็นเมืองพุทธก็ไม่ผิด ถ้าเอาพุทธศาสนาเอาธรรมมาปกครองมาอยู่ร่วมกัน นับตั้งแต่ตัวของเราที่ย่าให้รำรานกัน รำรานคือว่าความดีความชั่ว ให้พยายามดับมัน สิ่งใดที่ชั่วในหัวใจของเรา อย่าให้แสดงออกมา อย่าพูดออกมา อย่าทำออกไป ให้หาตั้งแต่ความดีงามใส่ตัวเอง แล้วคนนั้นก็อบอุ่น ที่นี้เวลาไปคละเคล้ากับสังคมต่าง ๆ ต่างคนก็ต่างมีเจตนาอันดีงามอย่างเดียวกันแล้วเข้ากันได้สนิท ๆ ไปไหนไม่มีคำว่าทะเลาะเบาะแว้ง แดกร้าวอะไรอย่างนี้ไม่มี มีแต่การประสาน

นี่ละถ้าธรรมไปที่ไหน เป็นการประสาน มีการบำรุงรักษา การประสานเข้าไปเรื่อย ๆ ไม่มีคำว่าทำลายนะ มีตั้งแต่การบำรุงรักษาที่อนุถนอมสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ยิ่งขึ้น หนาแน่นมันคงยิ่งขึ้น นี่เรียกว่าธรรม ธรรมนี้แหละจะครองโลก โลกจึงรู้จักประมาณ ถ้าให้กิเลสครองไม่มีคำว่ารู้จักประมาณ มีเท่าไรไม่พอดังที่พูดตะกั๊นนี้แหละ เครื่องแต่งตัวของคนคนหนึ่งเท่านั้นหาที่วางไม่ได้ แล้วก็ทิ้งเข้าไปในส้วม เวลาปวดส้วมหาที่ถ่ายไม่ได้ ฟาดซี่แตกใส่เครื่องแต่งตัวเจ้าของไปเสีย คือมันหาจนกระทั่งเลยเขตเลยแดน กิเลสเป็นอย่างนี้นะ

ที่นี้การได้มาเหล่านี้เราไม่ชวนชวายเป็นคนชวนชวาย ได้มามากน้อยเกิดจากการชวนชวายทั้งนั้น การชวนชวายต้องเป็นทุกข์ ต้องติดต้องดิ้นหามากกว่าจะได้มา ได้มาใช้ไม่พอวันสองวันแล้วทิ้งไปหาไปดิ้นไป ๆ ตลอดเวลา หาความสุขไม่ได้เลย ไม่มีฝั่งมีฝ้า ถ้าเป็นธรรมแล้ว มีพอใช้พอแล้วไม่ต้องกังวลชวายนาย ไม่ต้องติดต้องดิ้นให้สร้างกองทุกข์แก่ตัวเองนะ เป็นความสะดวงสบายไปเรื่อย ๆ เลย นี่สงบร่มเย็น นี่ธรรมมีคำว่าพอ ถ้าพอที่ไหนสุขที่นั่น ถ้ายังไม่พอก็ยังหิวโหย พาติดพาดิ้นให้เป็นทุกข์ตลอดไป ที่นี้ความพอเพิ่มขึ้นมามากน้อยเพียงไร สุขมากน้อยเพียงนั้น พอพอแล้วสบายเลย

เช่นอย่างธรรมของท่าน เวลาท่านบำเพ็ญธรรม บำเพ็ญเพื่อชำระความหิวความโหย คือกิเลสมีอยู่ภายในใจ ชำระให้ถึงขั้นอิ่มพอ อิ่มพอไปโดยลำดับลำดับ คีลก็อิ่มพอรักษาศีลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ในองค์ของพระผู้ตั้งใจปฏิบัติ บวชมาเป็นพระเป็นสงฆ์แล้ว

ตั้งหน้าตั้งตาทำหน้าที่ของตนให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ผู้มีศีลก็มีเต็มหัวใจ มีเต็มกายเต็ม วาจา รวมแล้วเรียกว่ามีเต็มตัว นี้ก็อิม ไปที่ไหนเอิบอิมผู้มีศีลเต็มตัว ๆ เราจะเห็นอย่าง ชัด ๆ เอา เข้าสู่สงครามในป่าในเขา ไปอยู่ในป่าในเขาขนาดไหนก็ตาม เสือกระทืบ ๆ อยู่ข้างทางจงกรมนี้ไม่ได้หัวนั้นนะ อย่างน้อยศีลบริสุทธิ์แล้ว ตายก็ขึ้นเลย มันแน่นอยู่ใน หัวใจแล้วนี่

นั่นละธรรม ไม่จำเป็นจะต้องหาใครมาลากมาจูงละ อยู่ที่ไหนก็แนใจ เพียงศีล บริสุทธิ์เต็มตัวเท่านั้นก็เป็นความสุข ไม่ได้กลัวนะเรื่องสัตว์เรื่องเสือเนื้อร้ายอะไรต่าง ๆ ไม่กลัว แล้วยังมีสมาธิความสงบใจขึ้นภายในใจ ยิ่งเป็นเรือนใจที่หนักแน่นเข้าไป เรือน ภายนอกคือศีล ธรรมส่วนหยาบเรียกว่าศีล รักษาให้เป็นความอบอุ่นรอบด้าน ภายในนี้ เป็นเกาะอันใหญ่โต เป็นอุโมงค์อันใหญ่โต แห่งความสงบสุขเย็นใจอยู่ที่นั่น อยู่ที่ไหน เย็นสบาย ๆ ไปหมด นี่อิม นั่นละธรรมมีชั้นไหนค่อยอิมไป ๆ มีชั้นศีลแล้วอิมในศีล จะ รักษาให้ยิ่งกว่านี้ไปอีกไม่ได้แล้ว ตามหลักพระวินัยที่ท่านสอนไว้ยังไง รักษาไว้โดย สมบูรณ์ อิมใจ

จากนั้นสมถธรรม ความสงบใจ สมาธิคือความแน่นหนามั่นคงของใจ เต็มไป ด้วยความสุข อยู่ที่ไหนมีแต่มีติดกับแจ่ง ท่านไม่ได้สนใจกับวันนั้นวันนี้ยุ่งเหมือนอย่าง พวกเราเป็นบ่าปีใหม่ปีเก่า ท่านไม่ได้มีปีใหม่ปีเก่า เพราะกิเลสมันไม่เคยมีปีใหม่ปีเก่า ธรรมจะคอยหาปีใหม่ปีเก่าไม่ทันกิเลส พัดกันเลย ๆ ข้าศึกอยู่ตรงไหน ไม่ว่าจะเกิดขึ้น กลางวันกลางคืน ฟาดกันแหลก ๆ กิเลสฟังไปได้ไม่ว่ากลางวันกลางคืน แล้วจิตก็ยังมี ความพอกพูนตัวเองได้ความแน่นหนามั่นคงขึ้นไป สมาธิแน่นหนามั่นคง จากนั้นก็ก้าว เข้าสู่ปัญญา

ปัญญานี้ใครอย่ามาคาดนะว่างี้ เราตัวเท่าหนูเอามาขยันทิ้งน่องทั้งหลายได้เลยนะ เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลงตาบว ไม่เคยได้ยินว่าปัญญาเป็นยังงัยจะว่างี้ พุด ให้มันยัน ๆ อย่างนี้ คือเอาน้ำหนักมาพุด น้ำหนักของความรู้ความเห็นที่มันเป็นใน เวลาโง่ ๆ กับเวลามันเกิดขึ้นมาด้วยความฉลาดในหัวใจดวงเดียวกันนั้น เวลามันจำขึ้น มาปัญญาย่าเอามาพุด โลกธาตุนี้มันครอบไปหมดเลยเวลามันออก มันจำไปหมด ไม่เคยรู้มันรู้ ไม่เคยเห็นมันเห็นไปหมด เห็นอย่างไม่สงสัยเสียด้วยนะ ธรรมพระพุท ธเจ้าเห็นแบบ สนฺทิจฺฉฐิโก สนฺทิจฺฉฐิโก เห็นด้วยตาตนเอง ฟังด้วยหูตนเอง ถ้าเทียบมา ทางกายของเราจะ อันนั้นรู้ด้วยใจตนเองในสิ่งที่เป็นความเหมาะสมกับเรื่องใจที่จะรู้ นี้ ปิดไม่อยู่ ๆ

ต้นไม้ ภูเขา ดินฟ้าอากาศ อย่าเอามาปิดธรรมชาติที่มีอยู่ ซึ่งเป็นนามธรรมล้วน ๆ อันเป็นของละเอียดสุดนั้น กับใจที่เป็นของละเอียดสุดยอด เข้าถึงกันทันที ๆ ไม่ได้

มาเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ ว่าอันนั้นปิดบัง อันนี้ปิดบัง วันนี้อากาศมืดมองไม่เห็น วันนี้
 อากาศสว่างมองเห็น เรื่อยๆ เอมามาเทียบเหล่านี้ หัวใจดวงนี้ไม่มีวันมืดมิด ไม่มีมืดมิดมีแจ่ม
 สว่างจ้าตลอดเวลาโดยหลักธรรมชาติของตน นี่พอถึงขั้นปัญญา แก่ทั้งกิเลส กิเลสมี
 หนักเบามากน้อยมันจะทะลุถึงกัน ๆ

แต่ก่อนเราเคยรู้เมื่อไร บทเวลาเครื่องมือคือสติปัญญานี้ฟิตตัวขึ้นเป็นลำดับ ๆ
 สว่างจ้าแล้วมันก็เห็นไป ๆ กว้างออก ๆ กิเลสภายในใจมีมากมีน้อยพังกั้นลง ๆ สิ่งภายใน
 นอกมีมากมีน้อย เห็นกันไป ๆ เห็นทั้งภายในภายนอกในตลอด ทะลุจนกระทั่งนรกอเวจี
 เปรต สวรรค์ พรหมโลก ต่อไปเมื่อจิตสว่างจ้ามันเห็นนิพพาน ไม่ต้องถามพระพุทธเจ้า
 นั้นละจิต เรื่องของจิตมีอำนาจมากทีเดียว ใครจะมาคาดไม่ได้นะ

แต่เวลานี้ถูกกองมูตรกองคูถ คือขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ครอบมันไว้ คนคนหนึ่งจึง
 ไม่เห็นมีราคาค่าราคาอะไร เอาเครื่องประดับตกแต่ง เอาชื่อเอาเสียง เอาบริษัทบริวารเงิน
 ทองข้าวของมาประดับประดาตกแต่งให้มีราคาค่าราคา มันจะมีอะไรประสากระดาก ถ้าว่า
 เงินก็เพียงกระดากสมมุติกันขึ้น ใจหลังลาย มันวิเศษวิโสอะไรประสากระดาก ถ้าหาก
 ว่าไม่นิยมไม่นับถือว่ามันเป็นเงินจะมาเผาไฟทิ้ง มันก็เหมือนฟืนเหมือนไฟทั้งหลายนั้น
 แหะแหละ แล้วเอามามวนบุหรีสูบมันเหม็นเขียวจนจะตาย นี่เราก็เสกสรรมันขึ้นมา แล้วจะ
 เอาสิ่งเหล่านี้ เงินทองข้าวของ ทองอะไรก็ตาม จะเป็นเพชรเป็นนิลจินดา มันก็แร่ธาตุ
 อันหนึ่ง ๆ เท่านั้น พิจารณาตามหลักความจริงแล้วมันแปลกกันอะไร

เมื่อธรรมอ้อมแล้วเห็นหมดจะว่าไง อันไหนสูงอันไหนต่ำ อันนี้เอาไว้สำหรับ
 สมมุติขั้นนี้ ๆ ใช้ไปในโลกสมมุติ แต่ธรรมท่านเป็นหลักธรรมชาติแล้วท่านไม่ตื่น
 สมมุติอะไรท่านก็ไม่คิดไม่คำนึงไม่ลบไม่ล้าง ท่านก็ใช้ไปตามโลกสมมุติในเมื่อธาตุชั้นธัมมี
 อยู่ แต่ท่านไม่ตื่นไม่ตื่นนะ นี่ละธรรมฟังซิ กระจายออกไปถึงขั้นปัญญา เมื่อถึงขั้น
 ปัญญาแล้ว สุดท้ายกิเลสจะละเอียดขนาดไหนก็ตาม สู้สติปัญญาญาณอันนี้ไม่ได้ ขาด
 สะบั้นไปเลย เพราะสติปัญญาอันนี้เป็นเหมือนไฟได้เชื้อ เชื้อไฟคือกิเลส เชื้อหยาบ
 กลาง ละเอียดขนาดไหน ไฟนี้จะลุกลามไปตามเชื้อหยาบ เชื้อกลาง เชื้อละเอียด ถ้ามี
 หนาความเพียรที่แน่นหนัก สติปัญญารุนแรง ผาดโผนโจนทะยาน ฟัดกันมันถึงกัน
 กัน

ที่นี้ขั้นถึงกิเลสมันอ่อนตัวลง สติปัญญาก็เป็นสติปัญญาที่แหลมคมขนาดกลาง
 ไม่ผาดโผนโจนทะยาน ที่นี้เวลากิเลสมันอ่อนตัวลงไป ๆ มากเท่าไร สติปัญญายิ่งเฉียบ
 ยิ่งแหลม ทำงานละเอียดลออ ๆ กลายเป็นน้ำซบน้ำซึม กิเลสเป็นเหมือนเชื้อไฟที่
 ละเอียด ละเอียดสุด สติปัญญาซึ่งเป็นเหมือนไฟก็เผากันอย่างละเอียด ๆ จนกระทั่ง

เชื่อที่ละเอียดคือกิเลสละเอียดนั้นขาดสะบั้นไปหมดแล้ว ไฟดับเอง ไม่ต้องดับมันก็ดับเอง เพราะไม่มีเชื้อที่จะให้ไหม้มันก็ดับ

ที่นี้ธรรมแพศยากิเลสก็เหมือนกัน เมื่อถึงขั้นกิเลสขาดสะบั้นไปจากใจ เผาอันใดอีก นั้นเรียกว่าพอเต็มตัว ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมพอเต็มตัวของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ของพระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์ ไม่มีองค์ใดยิ่งหย่อนกว่ากันเลย ท่านว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้า และสาวกของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จนกระทั่งถึงสาวกองค์สุดท้าย ความบริสุทธิ์เสมอกันหมดเลย ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใครเลย นี่ละธรรมอันนี้เองที่เวลาถึงนี้แล้วกลายเป็นธรรมชาติ เหมือนกับน้ำที่ไหลมาจากสายต่าง ๆ เข้าสู่มหาสมุทร พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้วกลายเป็นน้ำมหาสมุทรทะเลหลวงไปตาม ๆ กันหมด เราจะไปแยกแยะว่าน้ำหยดนี้ ๆ มาจากแม่น้ำสายนั้นสายนี้ไม่ได้เลย มองลงไปเป็นมหาสมุทรอันเดียวกันหมด

นี่จิตของท่านผู้บริสุทธิ์หมดดีหลุดพ้นเต็มเหนี่ยวจนกลายเป็นธรรมชาติแล้วก็เหมือนกัน คือผู้บำเพ็ญนั้นนะเท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลเข้ามา ๆ คือไหลเข้ามา ได้แก่บารมีแก่กล้าเข้ามา ๆ พอถึงมหาสมุทรได้แก่หลุดพ้นอย่างเดียวกันแล้ว เรียกว่าน้ำนี้เข้าถึงมหาสมุทรแล้ว เราจะไปแยกสายต่าง ๆ ของน้ำไม่ได้เลยฉันใด ผู้ที่เข้าถึงความบริสุทธิ์ด้วยบารมีของตน เมื่อเข้าถึงธรรมชาติซึ่งเทียบกับน้ำมหาสมุทรแล้ว เป็นธรรมชาติเหมือนกันหมด จะว่าแยกมาจากสกุลใดสัตว์ตัวใดและบุคคลคนใด ๆ ไม่มี เข้าถึงนั้นแล้วเป็นธรรมชาติเหมือนกันหมด

ธรรมประเภทธรรมชาตินี้แลที่คุ้มครองรักษาโลกอยู่เวลานี้ ที่ว่าธรรมมีอยู่ ๆ คือธรรมชาตเป็นพื้นฐาน ท่านแยกออกเป็นธรรมมีอยู่ ก็มาเป็นพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ออกมา เป็นกิงของอันนี้ออกเพื่อรับสมมุติของโลก ให้โลกได้ปฏิบัติบูชา พอเป็นแนวทางเข้าไปสู่ถึงธรรมชาติ พอเข้าไปถึงธรรมชาติแล้ว คำว่า พุทโธ อัมโม สังโฆ รวมเข้าไปในธรรมชาติทั้งหมด ตัวเราเองที่วิงวอนอยู่ในเวลามีกิเลส เมื่อสิ้นกิเลสแล้ว เข้าเป็นอันเดียวกันอีกเหมือนกันหมด นี่ธรรมอย่างนี้ละ จึงขอให้พี่น้องชาวไทยเราได้นำไปประพฤติปฏิบัติรักษาตน ประเทศชาติบ้านเมืองของเราด้วยอรรถด้วยธรรมนะ อย่างนักิเลสเข้ามารักษาชาติบ้านเมืองของเรา จะฉิบหายวายปวงไปหมด นี่เป็นสำคัญมาก

เราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าสร้างความแตกแยกต่อกัน ไม่ใช่เป็นของดีเลย ให้สร้าง ความสมานสามัคคี ผู้ใหญ่มีกำลังมากน้อยเพียงไรให้มุ่งเข้ามาสู่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ว่าผู้ใหญ่น้อยรวมกันแล้วเป็นส่วนรวม ให้ต่างคนต่างชวนหาความรู้วิชาเข้ามา

เพื่อบำรุงรักษาประโยชน์ส่วนรวม อย่าหาความรู้ความฉลาดมาเป็นไฟเผาบ้านเผาเมือง อันนี้ใช้ไม่ได้เลย ไม่สมกับเราที่เป็นมนุษย์และเป็นลูกชาวพุทธ

ในเมืองไทยเรานี้อย่างน้อย ๘๐% เป็นลูกชาวพุทธ มีอยู่ทุกแห่งทุกหนบรรดาข้าราชการงานเมืองทั้งหลาย มีพ่อมีแม่มีครูมีอาจารย์ ได้จากครูบาอาจารย์มา ครั้นมาแล้ว มาปฏิบัติหน้าที่การงาน ก็ขอให้ระลึกถึงธรรมถึงครูถึงอาจารย์ ถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ระลึกถึงพ่อถึงแม่ของตน ซึ่งเป็นบ่อแห่งคุณของเราทั้งนั้น สักการบูชา ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ฟังเสียงพ่อเสียงแม่ อย่าฟังแต่เสียงกิเลสตัณหา จะเอาไฟเผาโลกโดยไม่สงสัย นี่เป็นหลักธรรมที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย

เวลานี้กำลังหัวเลี้ยวหัวต่อที่พี่น้องทั้งหลายจะเสาะแสวงหาผู้นำ ผู้นำไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อย ทำบ้านเมืองให้ร่มก็ได้ผู้นำ ถ้าผู้นำชั่วเสียอย่างเดียวทำชาติบ้านเมือง คนทั้งชาติให้จมไปเลยก็ได้ ถ้าเป็นผู้ดี ทำคนทั้งชาตินี้ให้เป็นอิสระเสรีมีความสงบร่มเย็น อยู่ในตัวของคนทุกคน ๆ เป็นอิสระเต็มตัวทั่วประเทศไทย นี่คือผู้นำดี เพราะฉะนั้นการเลือกผู้นำจึงเป็นหน้าที่ของพี่น้องทั้งหลายจะเป็นผู้คัดเลือกด้วยความพินิจพิจารณารอบคอบรอบชิด เพราะเราแต่ละคน ๆ นั้นมีสิทธิที่จะคัดเลือก ถ้าหากว่าเราโง่เราไม่ฉลาด การคัดเลือกของเราเนี่ย มันจะหาแต่เอาพินเอาไฟมาเผาตัวเอง สุดท้ายเผาได้ทั้งบ้านทั้งเมืองด้วยความโง่เขลาเบาปัญญา ชั่ว ๆ สุขเอาเผากิน นี่ทำชาติบ้านเมืองให้จมได้ แต่ถ้าผู้ที่มีความเฉลียวฉลาดโดยอรรถโดยธรรมแล้ว ก็เรานั้นแหละผู้เดียว ๆ แต่ละคน ๆ มีสิทธิมีอำนาจจะยกชาติไทยของเราให้ขึ้นได้ด้วยความสามารถของเราทุกคน

นี่วาระนี้ก็จะถึงวันที่ ๖ นี้เขาจะหย่อนบัตรแล้วนะ นี้เราย้ำแล้วย้ำเล่าเพราะเป็นห่วงพี่น้องชาวไทยกันทั่วประเทศ กลัวจะผิดจะพลาด กลัวจะเข้าปากโจรปากมารกลืนกินไปเสียในคนทั้งชาติ เป็นอาหารของมหาโจรมหาภัยไปเสีย อาหารสัตว์เขาก็มีประเภทต่าง ๆ อาหารมนุษย์เราก็มีอย่างอื่น อาหารมนุษย์ไม่ใช่จะเอามนุษย์มาเป็นอาหาร ไม่สมควรอย่างยิ่ง มนุษย์ต้องเป็นมนุษย์ปกครองบ้านเมือง ให้เห็นออกเห็นใจซึ่งกันและกัน

นี่ละตอนนี้ละ วันที่ ๖ เขาจะหย่อนบัตร เป็นวันตัดสินเด็ดขาดกันวันนั้นนะ ประกาศความตัดสินเด็ดขาดว่า ที่ว่าความจะล่มจมของชาติไทยเรานี้ อยู่กับเราทุกคนด้วยความไม่เฉลียวฉลาด ด้วยความสุขเอาเผากิน ไม่คิดอ่านหน้าอ่านหลัง เห็นแก่พวกแก่พ้อง เห็นแก่เขาแก่เราธรรมดา ไม่เห็นแก่ส่วนรวม ส่วนรวมเป็นหลักใหญ่มากกว่า จะเห็นแก่ใครก็ตามถ้าไม่เห็นแก่ส่วนรวมแล้วก็ผิด ต้องเห็นส่วนรวมเป็นสำคัญ หลักใหญ่ของส่วนรวมคือต้องเป็นส่วนรวมที่มีความเห็นอันถูกต้องตั้งตามอรรถตาม

ธรรม ที่จะยังชาติไทยของเราให้เจริญรุ่งเรือง เมื่อความเห็นรวมกันแล้วว่า เอ้า ใครดี เอาตัดสินกันที่นี้ละ เอาไปวินิจฉัย

คือเวลานี้ผู้ที่สมัคตัวเป็นผู้แทนเป็นนายกนี้มีอยู่มาก แต่ละพรรค ๆ เป็น ความสมัคตนในหัวหน้าที่จะต้องเป็นนายกรัฐมนตรีด้วยกันทุกคน อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับพี่น้องชาวไทยเราจะเป็นผู้ชี้ขาดในการให้อำนาจให้เป็นนายกรัฐมนตรี เราเป็นผู้ชี้ขาดใน หัวใจของเรา หย่อนบัตรลงตรงไหนมากตรงนั้นจะได้ขึ้นเป็นนายก นายคนนี้เป็นคนดี หรือคนไม่ดีนั้นซิ ถ้าเราหย่อนบัตรลงไปผิด ๆ พลาด ๆ หย่อนไปก็เท่ากับเข้าไปปาก โจรปากमार บัตรที่เราหย่อนไปก็เท่ากับดาบของเรา หย่อนเข้าไปแล้วให้เขาจับได้แล้วก็ กลับมาฟันคอเราขาดสะบั้นไปทั่วประเทศ จากนายกที่เป็นคนชั่วช้าลามก เป็น เพชฌฆาตสังหารชาติไทยให้หัวขาดสะบั้นไปตาม ๆ กันได้

นี่ละการหย่อนบัตร บัตรของเรานี้เป็นธรรมชาติที่สิทธิ์ขาดเต็มตัวทุกคน ๆ เรา จึงต้องสงวนบัตรของเราให้ดี พิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนก่อนที่จะหย่อนบัตร หย่อน ลงไปนี้บัตรอันนี้จะกลับมาเป็นดาบตัดคอเรา หรือบัตรอันนี้จะกลายเป็นดาบอันแหลมคม ตัดความทุกข์ความจนความวุ่นวุ่นมั่วทั้งหลายในประเทศไทยให้ขาดสะบั้นลงไป มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข ผู้นำของเราเป็นคนดี เพราะเราหย่อนถูกต้องตามจุดหมาย สำคัญมากตรงนี้นะ เพราะฉะนั้นจงให้พากันพิจารณาให้ดี

คราวนี้เป็นคราวที่จะชี้ดวงชะตาของชาติไทยเรา โดยถือเราเป็นตัวตั้งตัวตี ถือ เราเป็นผู้มีอำนาจทั้งการทำลายตัวเอง ทั้งการจะอุ้มชูชาติไทยของเรา ด้วยความโง่และ ความฉลาดของเราเอง ถ้าเราโง่แล้วก็หย่อนบัตรลงไปให้เป็นดาบกลับมาตัดคอเรา มอบดาบนี้ให้มหาโจรคือผู้นำที่ชั่วช้าลามก มันได้อำนาจนั้นแล้วก็มาตัดคอเราขาด สะบั้นลงเลย ถ้าหย่อนให้ผู้ดี ดาบนี้ก็กลายมาเป็นบุญเป็นคุณเป็นเครื่องหนุนชาติไทย ของเรา ประหนึ่งว่าดาบซึ่งเกิดกับเราเอง มากลายเป็นเทวบุตรเทวดาให้ความร่มเย็นแก่ เรา เพราะเราได้ผู้นำที่ดี สำคัญตรงนี้ ผู้นำเป็นสำคัญมาก ให้พิจารณาให้ดีนะ ธรรม สอนอย่างนี้นะ เราไม่ได้มีเอียงทางโน้นเอียงทางนี้ ธรรมสอนว่าอย่างนั้น ให้หาคนดี เหตุผลที่จะให้ดีเพราะอะไรก็สอนหมดแล้ววิธีการต่าง ๆ ให้ระมัดระวัง

เวลานี้ผู้นำทั้งหลายไม่ว่าเขาว่าเราก็เป็นคนมีกิเลส อยากเป็นหัวหน้าเป็นเจ้า หน้าเจ้าตาเป็นธรรมดา แต่หลักใหญ่ของเขาก็เพื่อจะช่วยชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริงก็มี อยู่ ผู้ที่คอยที่จะแก้แค้นซึ่งหาอุบายวิธีการพูดว่า ทำงานคราวนี้ไม่ค่อยสำเร็จสมบูรณ์ แบบ แล้วมาขาดตำแหน่งหน้าที่ลงไปเสียก่อน แล้วขอสมัคใหม่ อยากจะขอแก้มือ นั้น แลคือขอแก้แค้น เวลานี้ตัดคอชาติไทยเรายังไม่ขาด ถ้าได้ขึ้นคราวนี้ให้มันขาดหมดทั้ง โศครพ้อโคตรแม่ของชาติไทยของเรา เป็นความเคียดแค้นเข้าใจไหม มันพลิกบับเดียว

เท่านั้น ความปากหวานหลอกลวงประชาชนให้ลุ่มจมตามกลมายาแห่งความหวานของตัวเองที่เคลือบด้วยน้ำตาลนั้น

นั่นละมันจะมากล่อมชาติไทยของเราที่โง่ ๆ ให้กลายเป็นมดง่ามทั้งหมด คือชาติไทยของเรา ตายจมอยู่ในน้ำตาลอันหวานฉ่ำ ถูกน้ำตาลเป็นเครื่องล่อ เครื่องสังหารคือพินคือไฟเผาไหม้ชาติไทยของเรา ให้พากันพินิจพิจารณาด้วยดีนะ เวลานี้คนไทยเรามีจำนวนอย่างน้อย ๖๒ ล้านคน จะต้องอาศัยอรรถอาศัยธรรมเป็นทางเดิน และอาศัยความรักชาติ อาศัยความเสียสละ อาศัยความจริงจัง กล่าวหาญชาญชัยที่จะรักษาชาติบ้านเมืองของตนให้ปลอดภัยไว้กังวลทั้งหลายได้ เพราะความเอาจริงของชาติไทยเราขอให้นำไปประพฤติปฏิบัติ

หลวงตาไม่มีอะไรจะเอาอะไรกับท่านทั้งหลายนะ เป็นแต่นำธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน ที่เรียกว่าศาสนาเป็นผู้นำ เราในนามของศาสนา เอาศาสนามาสอนพี่น้องทั้งหลาย และสอนด้วยความแน่ใจด้วยไม่สงสัย ไม่มีเอินมีเอียง ไม่มีฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ หนักโน้นหนักนี้เราไม่มี แต่ดีชั่วที่ไหนมีดำหนิตามความชั่ว ชมเซยตามความดีมี ธรรมเป็นอย่างนั้น นี่จึงมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติต่อหน้าที่ของเรา วันที่ ๖ เป็นวันที่จะตัดสินชาติไทยของเรา คอจะขาดหมดทั้งชาตินี้ก็เพราะความโง่เขลาเบาปัญญา สุกเอาเผากิน ทำอย่างชู้ ๆ ไม่ได้คำนึงถึงเหตุถึงผล ถึงสารประโยชน์ของตัวและชาติไทยของตัวเลย คนนี้และพวกนี้ตลอดชาติไทยจมได้ไม่สงสัย

ถ้าต่างคนต่างมีความหมายมั่นปั้นมือที่จะรักษาชาติไทยของเรา นับแต่ตัวของเรากลับไปด้วยการคัดเลือกในบัตร์อันนี้ละ เป็นบัตร์เพชรฆาตก็ได้ เป็นบัตร์เทวบุตรเทวดาก็ได้อยู่ในกำมือของเรา ที่เราจะไปหย่อนบัตร์นี้ละตัวเพชรฆาตอยู่ในนั้นนะ ถ้าไม่รอบคอบกลับมาเป็นเพชรฆาตตัดคอเราได้เลย เป็นดาบตัดคอเรา ถ้าเรามีความรอบคอบแล้ว อันนี้จะเป็นบัตร์เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมาโปรดโปรยเราให้มีความสงบร่มเย็น บัตร์อันนี้คือเราหย่อนลงด้วยความพินิจพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ว่าใครเป็นคนดี ที่จะรับบัตร์อันนี้ไว้เพื่อต่ออายุสังขารของชาติไทยเรา ให้เป็นดวงชะตาที่แน่นอนมั่นคงต่อไป เป็นคนใด ให้ดูคนนั้นให้ดี เมื่อดูดีแล้วหย่อนลงไปเลยไม่ผิดหวังละนะ นี่เป็นสำคัญมากที่พี่น้องทั้งหลายจะคัดเลือกพินิจพิจารณา เรียกว่าเป็นหมัดเด็ดของชาติไทยเรา

ดวงชะตาของชาติไทยเราขึ้นอยู่กับวันที่ ๖ ที่จะหย่อนบัตร์ นั่นละทุกคนให้ใช้ความพินิจพิจารณาให้ดี ไม่อย่างนั้นพลาดจริง ๆ ถ้าพลาดแล้วจมไม่มีวันฟื้นนะ เป็นสำคัญอันนี้นะ เวลานี้กำลังหัวเลี้ยวหัวต่อ ไร่เรื่องดีเรื่องชั่วก็มีสับมีปนกัน คนดีคนชั่วมีสับมีปนกันทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย มีการขัดการแย้งการเตะการถีบการยันการทำลายกันตลอด

ไป ดีไม่ดีที่จะตั้งนายกขึ้นคราวนี้ จะตั้งขึ้นได้หรือไม่ได้ประการใด จึงต้องซึ่กับดวงชะตาของพี่น้องทั้งหลายเอง เอาอันนี้เป็นอำนาจบาตรหลวงอันใหญ่โต ไม่มีอะไรมาคัดค้านได้นะ ถ้าให้เป็นอำนาจป่า ๆ เลื่อน ๆ เช่น ป.ป.ช.บ้าง เช่น กฤษฎีกา บ้าง รัฐธรรมนูญ บ้าง พวกนี้มันพลิกได้ทั้งนั้นนะ

ใครเป็นคนถือ ป.ป.ช. ใครเป็นคนถือกฤษฎีกา ใครเป็นคนถือบังเหียนของศาลรัฐธรรมนูญ มันเอาอันนี้มาตัดคอของเราได้นะ เราต้องถือหลักเกณฑ์อันนี้เป็นสำคัญ ที่เรถืออยู่นี้เป็นอำนาจใหญ่โต ป.ป.ช.มีที่ร้อยฉบับก็ตาม รัฐธรรมนูญมีที่ฉบับก็ตาม กฤษฎีกามีที่ฉบับก็ตาม ใครเป็นคนตั้งขึ้น ชาติไทยของเราเป็นผู้ตั้งรัฐบาลขึ้น รัฐบาลเป็นผู้ตั้งสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา แล้วสิ่งนี้จะมีอำนาจเหนือเราคนไทยทั้งชาติซึ่งปฏิบัติตัวด้วยความชอบธรรมไปได้หรือ มันไปไม่ได้ ถ้าชาติไทยไม่ยอมรับเสียอย่างเดียว เพราะชาติไทยถูกต้องดีงาม เหล่านี้มาเป็นเครื่องสังหารจะยอมรับกันได้ยังไง เพียงเท่านี้มันก็ล้มทันที ให้พากันรักษาไว้ให้ดี ๆ นะ นี่ละเป็นเครื่องชี้ขาดในตัวของเราทุกท่าน ๆ

เวลานี้มันกำลังจะเตะจะถีบจะยันกัน จะไม่ให้ใครเป็นนายกรัฐมนตรีได้เลย นอกจากตัวมหาโจรคนเดียวเท่านั้นจะเป็นผู้เรืองอำนาจ กินประเทศชาติทั้งบ้านทั้งเมือง คนไทยทั้งชาติเป็นอาหารเลี้ยงกันบนโต๊ะบนเก้าอี้ไม่กี่โต๊ะก็เก้าอี้แล้วพอใจ ให้พวกเราระวังอันนี้ให้ดี เราไม่ใช่เนื้อเราเป็นคน ถ้าเป็นเนื้อก็สมควรที่จะขึ้นเชียงให้เขาลับเขาย่าให้เขากินโต๊ะกัน กินนี้เราเป็นคนไทยทั้งชาติ เราต้องรักษาคนไทยทั้งชาติไว้ด้วยความเด็ดเดี่ยวอาจหาญชาญชัย ด้วยความมีเหตุมีผล ด้วยความเฉลียวฉลาดทุกแง่ทุกมุมไปนะ นี่ละเรื่องราวมันเป็นอยู่อย่างนี้ มีแต่จะเตะจะถีบจะยันกัน ที่จะหาความเจริญรุ่งเรืองไม่มี มีแต่จะเอาแต่เป็นใหญ่เป็นโตเป็นยักษ์เป็นมารครองบ้านครองเมือง กินบ้านกินเมืองต่อไปไม่มีวันอิ่มพอเวลานี้ เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ใช้ความพินิจพิจารณาเอาคนทั้งชาตินี้เป็นตัวประกันชาติไทยของเรา

อย่างที่ว่าจะก็นี้ บัตรเป็นของสำคัญนะ อันนี้ละมีอำนาจมากที่สุดเลย เอากฎหมายข้อไหนมาก็มา ถ้างชาติไทยของเราได้จับบัตรติดมือเข้าสู่จุดที่เราต้องการด้วยความถูกต้องชอบธรรมแล้วอันไหนล้มไปหมดเลย อันนี้สำคัญมากนะ ถ้าเหลว ๆ ไหล ๆ โลเลโลกเลกนี่จมได้นะชาติไทยเรา เวลานี้กำลังเริ่มเตะ ยิ่งเตะหนักเข้าไปนะ เตะถีบกันยันกัน ๆ ระหว่างผู้ที่เสกสรรตัวว่ามีอำนาจใหญ่ ไม่ทิ้งลวดลาย มีแต่จะเพิ่มลวดลายเข้าไป ลวดลายเสียยังไม่แล้ว ลวดลายราชสีห์ก็ยังไม่แล้ว อาจมีลวดลายหมาดำหมาต่างเข้าไปแทรกเข้าอีกก็ได้ พวกนี้ลวดลายมันไม่พอ มีเท่าไรมันกว่านเอาหมาหมดมาเพื่อเป็นกำลังวังชากินโต๊ะกินเลี้ยง พวกเราเป็นอาหารของมัน ให้ระวังให้ดี

เรานี้สลดสังเวชมากนะ เราไม่เคยที่จะมาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมือง ด้วยความสกปรกโสภณมอย่างนี้ แต่เรื่องราวมันก็เป็นมาอย่างนี้ เราถึงต้องพูดถึงเรื่องการบ้านการเมือง ก็เพราะเรื่องเรามันเข้าจุดศูนย์กลางแห่งชาติไทยแล้วจึงต้องได้พูดโดยไม่สะทกสะท้าน ว่าผิดจากหลักธรรมหลักวินัย เพราะเราเป็นผู้ปฏิบัติหลักธรรมหลักวินัยอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้ขัดขวางต่อชาติบ้านเมือง คือทั้งชาติทั้งศาสนาด้วย เราอยู่ในวงของชาติด้วย เราอยู่ในวงของศาสนาด้วย และเป็นผู้รับผิดชอบในหัวใจของสมบัติพี่น้องชาวไทยทั้งชาติด้วย ด้วยการรับบริจาคทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราจะเอาเข้าคลังหลวง เตี้ยวันนี้มันเอาเข้าไม่ได้เป็นยังไง ใครมาก็ดมาขวาง จำให้ตี พวกนี้คือใคร เอาจำให้ตีนะ

พวกที่มาก็ดมาขวาง เป็นก้างขวางคอแห่งชาติไทยของเราเวลานี้ สมบัติเงินทองข้าวของจะเอาเข้าคลังหลวง ซึ่งเป็นของคู่ควรกันกับชาติบ้านเมืองอย่างยิ่งแล้ว ทำไมเอาเข้าไม่ได้ เราให้ทราบว่าเป็นใครเป็นคนห้ามใครเป็นคนกัน มันมาจากไหน ไม่มาจากรถนาคราชชาติจะมาจากไหน จาจรถนาคราช รัฐมนตรีคลังจะมาจากไหน แล้วจากนั้นรัฐมนตรีคลังนี้ใครมีอำนาจที่เหนือนี้ มาจากไหนมันถึงได้มาถือบังเหียนคุมอำนาจป่า ๆ ถิ่น ๆ ขวางคอประเทศไทยอยู่เวลานี้ อันนี้มันก็ต้องมาจากนายกฯ แล้วนายกคนนี้เป็นใคร ถ้ามหาถึงนามสกุลก็ได้ตีนะ มีนามสกุลเหมือนกันนั่นละกับเรานี้ มันผิดมันถูกอย่างไร เราหุตีตาดูด้วยกันทุกคนดูให้ตีนะ อย่าให้มันมาเหยียบย่ำทำลายชาติบ้านเมืองอีกต่อไป ของเลวอยู่ที่ไหนมันก็เลว อยู่ในตัวของมันก็เลว ออกมาสู่สนามก็กลายเป็นสนามเลวสนามเป็นพื้นเป็นไฟไปได้หมดนะ ให้พากันพินิจพิจารณาให้ดี

นี้เราก็ได้ทราบเวลานี้กำลังเรื่องราวมันมา คือมากระเทือนถึงตัวของเราเอง เขาออกหนังสือพิมพ์เมื่อสองสามวันนี้ ทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์หรืออะไร เขาบอกว่านายชวนให้สัมภาษณ์ แต่เราไม่ได้ไปดูหนังสือพิมพ์ เขาบอกเราก็เชื่อตามคำเล่า ว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออกสัมภาษณ์นายชวน สัมภาษณ์ว่ายังไง หนังสือพิมพ์เราก็ไม่ได้ดู เขามาเล่าให้ฟังเราก็พูดตามที่เขาเล่าและจำได้มาว่า

นายชวนเป็นผู้ให้สัมภาษณ์เขาว่า นายทองก้อนนี่ที่แรกก็ว่าเป็นธรรมดา ๆ เขาก็ไม่ได้ตีว่าเป็นชั่วเป็นดีอะไร ถือว่าเป็นธรรมดา ครั้นต่อมาก็ก็กลายเป็นผู้กวนบ้านกวนเมืองการบ้านการเมืองไป นี่เป็นลูกศิษย์ของหลวงตามหาบัว แล้วเวลานี้กำลังดึงหลวงตามหาบัวลงล่างนี้ แล้วเขาก็ทำทำย่อ ปากหวานกันเปรี้ยวใครจะกินไฉนวะ นายชวนนี่ปากหวานที่สุด ต้มตุ๋นเก่งมากที่สุดคือคนนี้ ทุกคนทั่วประเทศไทยเขาพูดทั่วหน้ากันทำไมหลวงตามหาบัวพูดไม่ได้วะ ปากหวานที่สุด ไปที่ไหนกล่อมไปหมด ๆ แต่ข้างในมันเป็นยังไง เวลานี้บ้านเมืองจะล่มจม นายชวนทำให้ล่มจมหรือนายชวนยกบ้านเมืองขึ้นเวลานี้ รัฐบาลนายชวนเวลานี้เป็นยังไง พี่น้องทั้งหลายได้เห็นไหม เป็นยังไง

นี่กำลังหาอุบายจะยกยอหลวงตาบัวนะ หลวงตาบัวท่านเป็นพระผู้ดีผู้ดี เหมือนหนึ่งว่าประเสริฐเลิศเลอ ไม่สมควรจะดิ่งท่านลงมาต่ำ ๆ อย่างนี้ ทองก้อนเป็นผู้นี้ ไปดิ่งลงมาว่านั่นนะ คุณทองก้อนเป็นคนทำงานให้คนทั่วประเทศไทย เป็นบุคคลที่น่า ยกย่องสรรเสริญเป็นคนที่น่าเทิดทูน ไม่เห็นใครก็เห็นคุณทองก้อนกำลังเป็นผู้ทำหน้าที่ แทนพี่น้องชาวไทยอยู่นี้ แล้วหลวงตาบัวก็สอนไปอุบายเดียวกันกับคุณทองก้อน เพื่อจะ เชิดชูชาติไทยของเรา ชำระสะสางสิ่งไหนไม่ดีไม่งาม เพื่อให้เป็นสิริมงคล แล้วคุณทอง ก้อนจะมากดถ่วงหลวงตาบัวที่ตรงไหน ดิ่งหลวงตาบัวลงที่ตรงไหน หลวงตาบัวที่นาย ชวนหาว่าคุณทองก้อนมาดิ่งหลวงตาบัวลงไป

คุณทองก้อนกับเราก็ไม่เห็นมีอะไรกัน นอกจากนายชวนมันปั่นเรื่องขึ้นมา เพื่อ จะยุแหย่ก่อวุ่นให้คนทั้งชาติเอนเอียงแล้วล้มเหลวไปตาม แล้วมันจะกอบโกยเอา คณะมาเป็นนายกผีอีกครั้งที่สอง แก่แค้นว่านั่น ไม่เป็นอย่างอื่น เอ้า ฟังให้ดีพี่น้องทั้งหลาย นี่ละครมออกต้องออกอย่างนี้ ออกอย่างอื่นไม่ได้นะ คอขาดขาดไปเลยเราขอให้ ได้บูชาธรรมของพระพุทธเจ้าเราเป็นที่พอใจ นี่ออกจากหนังสือพิมพ์ ผิดหรือถูกไปดู หนังสือพิมพ์ เราไม่ได้ดูหนังสือพิมพ์ ลูกศิษย์ลูกหามาเล่าให้ฟังว่าเป็นอย่างนี้ นี่เป็นยัง ไง แล้วคุณทองก้อนกับเราเป็นอะไรกันถึงได้มาดิ่งเรา ลากเราลงสู่ที่ความสกปรกโสภม

ความสกปรกมันอยู่ที่ไหน นอกจากมันอยู่ที่ธนาคารชาติ แล้วก็ไปรัฐมนตรีคลัง ไปหานายกชวนเท่านั้นมันไปที่ไหน เหล่านี้เป็นของสะอาดหรือของสกปรก ของสกปรก ใช้ไหม บ้านเมืองของชาติไทยเราจะเอนเอียงเพราะความเดือดร้อนเพราะสิ่งเหล่านี้ เรา กำลังเข้าไปชำระสะสางอยู่นี้ กำลังเต็มที่อยู่นี้ ยังไม่ได้เห็นผลอะไรเลย แล้วพวกนี้ไปก่อ ความสกปรกเอาไว้ แล้วหาว่าคุณทองก้อนไปดิ่งเรามาสู่ความสกปรก ใครเป็นคนดิ่งเรา นอกจากพวกนี้ดิ่งเราลงสู่ความสกปรก ให้ยุ่งเหยิงวุ่นวายไปตามกันเท่านั้นไม่มีอย่างอื่น พิจารณาตามหลักเกณฑ์มันก็เป็นอย่างนี้

เขาทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง ด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง ยังมาหาอุบายโจมตีเขา พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพันคม เกลี่ยกลุ่มประชาชน ให้เอนเอียงไปทางพวกหัวคณะนักฆีนี้ว่านั่นผิดไปที่ไหน เพื่อจะกลืนได้ง่าย ๆ เมื่อ คนได้เห็นใจน้อมหัวลงก็กลืนเอา ๆ ก็ได้ มันพลิกไปได้หลายสัณพันคมนี่อุบายวิธีการ เหล่านี้ ยกจริง ยกคำพูดยกจริง คำพูดนี้ใครยกก็ได้ หลวงตาบัวยกเองก็ได้ ขนาดที่เขา มายกเรานี้ไม่พอ เรายกเองเราสูงกว่านี้ก็ได้ อย่างนี้เราก็พูดได้ว่าการยกอย่างนี้ แต่การ ทำมันสกปรกเลวทรามยิ่งกว่าเปรตกว่าผีนั้นซิ ดูกันตรงนั้นซิ ให้พิจารณาให้ดีนะพี่น้อง ทั้งหลาย

วันนี้เราเปิดเผยตามหลักหนังสือพิมพ์ที่เขามาแสดง นี่ก็กำลัง การโฆษณาว่าการ แล้วแต่ใครจะโฆษณาที่ไหน ตามต้นเสาอะไร ที่เสาไฟฟ้ไฟฟ้า เสาโทรเลขโทรศัพท์ที่ ไหนก็มีอยู่ทั่วไป ใครเป็นผู้แทนว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ก็เป็นตามโฆษณาของเขา ธรรมดา ๆ ไม่เห็นความผิดความถูกประการใด ที่จะเป็นผลออกมาให้เป็นความ กระทบกระเทือนแก่โลกสงสารเลย แล้วเหตุใดจึงต้องไปหาอ้างเขา ว่าการทำอย่างนั้น เช่นอย่างเขาว่าเขาเป็นนายกแล้วเขาจะนำเงินไปช่วยประชาชนราษฎรหมู่บ้านละ ๑ ล้าน ก็แล้วแต่เขาพูด เป็นเรื่องโครงการของเขาที่เขาทำไป เขายังไม่ได้ทำเขาพูดเฉย ๆ ทาง นี้ก็อวดเก่งขึ้นไปแล้ว ทำท่าข้าศึกศัตรูคัดค้านต้านทาน อันนี้ทำไม่ได้ผิดรัฐธรรมนูญฟัง ชินะ มันผิดรัฐธรรมนูญ

แต่เขายังไม่ได้ทำทำไมผิดรัฐธรรมนูญแล้ว ผู้ไปค้านมันไม่ผิดรัฐธรรมนูญหรือ ธรรมนูญต้องป้องกันเวลาทำผิดแล้วใช้ไหมล่ะ ถึงจะมาป้องกัน นี้เขายังไม่ได้ผิด เขา พูดธรรมดา ทำไมไปฟ้องเขาแล้วไปคัดค้านเขาแล้วว่าเขาผิดรัฐธรรมนูญ ตัวผู้พูดผล เกิดก่อนเหตุนี้มันไม่ผิดหรือ ไปค้านเขาว่าผิดรัฐธรรมนูญ ธรรมนูญที่ไหนนะ มันลม ๆ แล้ง ๆ ที่เขาพูดเขาก็เป็นลม ๆ แล้ง ๆ อันนี้ไปค้านเขา ค้านให้คนเชื่อถืออย่างจริง จัง อันนี้ทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ก็เหมือนกับว่าคนนี้ไม่สมควรจะเป็นนายกนั่นเองเขามา ค้าน ค้านนี้ความหมายอย่างนั้นนะ หวังเอาคะแนน ๆ ทั้งนั้น พี่น้องทั้งหลายฟังเอาซิ เราเป็นคนไทยทั้งชาตินี้ละ

ค้านกันหาอะไร เรื่องโฆษณาอุบายต่าง ๆ เป็นเรื่องของผู้ที่เขาทำไป เขายังไม่ได้ ทำความผิดความถูกความกระทบกระเทือนแก่ชาติบ้านเมืองอะไร แล้วมาค้านเขาหา อะไร ถ้าเก่งก็หาอุบายมาเพิ่มเข้าอีกซิถึงจะถูกนี่ละ ถ้าเป็นผู้ช่วยชาติบ้านเมือง นี่มันตั้ง ใจคัดค้านต้านทาน ตั้งใจจะเตะจะถีบจะยันกันด้วยความเป็นมหาโจรโดยถ่ายเดียวเท่า นั้น ใครจะเชื่อถือได้ คนไทยมีหัวใจทุกคน ยิ่งศาสนาด้วยแล้วจับมันตลอดเวลา เราจึง พูดตามหลักศาสนา ผิดถูกประการใดเอาหัวหลวงตาบัวไปตดก็ได้ คัมภีร์มี พระพุทธ เจ้าองค์ศาสนายังอยู่ คือธรรมทั้งหลายยังอยู่ เราจะพูดตามธรรมตลอดไป เขามา กุสลา มาติกา ก็บอกว่า ธรรมเรามีแล้วไม่ต้อง กุสลา หลวงตาบัวแหละ หลวงตาบัวตายด้วยความชอบธรรม เช่นถูกเขามาฆ่า หลวงตาบัวตายแล้วด้วยการฆ่าของเขา เช่น คอขาด ขาดไปซีคอ ธรรมหลวงตาบัวไม่ได้ขาดนี้ละ เข้าใจไหม

หลวงตาบัวกลัวอะไรประสากระดูก ตายไม่ตายถึงเวลามันก็เผาได้ฝังได้เหมือนกันเมื่อถึงกาลแล้วนะ ไม่ว่าคนดีคนชั่วคนโง่คนฉลาด ตายแล้วสิ้นท่าเหมือนกันหมดนั่นแหละ ชั้นธของเราเมื่อตายแล้วก็สิ้นท่าจะเป็นประโยชน์อะไร ใครจะเอาไปไหนก็แล้ว แต่เถอะ วันนี้เตือนพี่น้องทั้งหลายถึงหมัดเด็ดณะชาติไทยของเรา ในฐานะที่ว่าเราเป็นผู้

นำพี่น้องทั้งหลายทุกสิ่งทุกอย่าง เราไม่เอาอะไรกับพี่น้องทั้งหลายนะ มีแต่ความเมตตา สงสาร กลัวจะโง่งเงาเต่าต๋นให้จมตลอดไป จึงต้องเตือนเอาไว้ให้รู้เรื่องราวทุกสิ่งทุกอย่าง

เอา ลงจุดสำคัญก็คือว่า ท่านผู้ใดที่สมัครตนจะมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย มีคุณธรรมพอสมควรที่จะเชื่อถือได้แล้ว ในสายตาของเรา ก็ไม่ใช่คนโง่งนี่นะสายตาคนไทย ดูแล้วแน่ใจแล้ว เอาหย่อนลงในคนนี่ จะหมดทั้งประเทศไทยก็ได้ไม่ขัดข้อง จะเป็นอะไรไป หย่อนลงไปเพื่อยกชาติไทยของเราผิดที่ตรงไหน แต่ที่จะหย่อนลงไปให้เป็นดาบตัดคอเรานั้น ใบเดียวอย่าหย่อนนะ คอขาดได้ทั่วประเทศนะ เพียงใบเดียวที่มีอำนาจมาก คอคนไทยเราขาดได้ทั่วประเทศ ให้พากันระมัดระวังให้ดี เอาละวันนี้ เทศน์เพียงเท่านี้ ละ

วันนี้เกือบชั่วโมง เทศน์ไปเทศน์มา ต่อกันไปต่อกันมา เลยฟาดจนถึงชั่วโมง ไม่ใช่เล่น

ที่หลวงตาเทศน์มานี้

อะไร เอาละไม่ต้องพูด ดีไม่ดีเราพูดไปแล้วฟังก็แล้วกัน อย่ามายุ่งอีก ไม่เอา เราเทศน์ให้ฟังฟังไปซี ไม่ใช่สองธรรมาสน์สามธรรมาสน์ ถ้ายุติยุตินะเรา พอพูดแล้ว เลิกแล้วนะเรา เพราะเราเทศน์ไม่มีอาลัยเสียดายกับอะไร ไม่มีกตมีถ่วง ไม่มียึดมีถือ ไม่ว่าจะพูดหนักพูดเบา พูดมากพูดน้อย พูดเป็นอรรถเป็นธรรม พอเสร็จแล้วบ๊ายบายพร้อมเลย ๆ ไม่ว่าจะดีว่าดีว่าด่าว่าด่าว่าอะไร มีน้ำหนักเท่ากัน พอจบพับหายไปพร้อมกันหมดเลย เพราะเป็นธรรมล้วน ๆ ด้วยกัน เอาละให้พร.....

เมื่อวานนี้ดอลลาร์ได้ ๗๔๗ ดอลลาร์ ทองคำได้ ๓๒ บาท ๑๓ สตางค์

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd